

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto Novi Pazar

Datum 21. 1. 2003

Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Hamidović Arslan Datum i mjesto rođenja 11. 1944. Draževiče
Adresa Draževiče, Sjenica Br. l.k. i mjesto izdavanja _____
Vrijeme i mjesto događaja Jul 1994, Draževiče Djelo _____
Prekršio/i Rosić, Karličić Svjedoci Musić Hamdo, policajac

Početkom jula meseca 1994. g. u selo Draževiče je dolazio inspektor SUP-2 N. Pazar Milić Karličić. Ja sam tada živio na letnjim stanovima malo dalje od sela Draževiče. Karličić je usmeno poručio da mu se javim u kancelariji u N. Pazaru i to što hitnije. Poruku je ostavio kod komšije Vatić Tufa iz Draževiča. Zaista kada sam sutradan otišao poslom u D. Poljani jedan milicioner Stanice Milicije, mislim da se zvao Čale, rekao mi je da hitno moram da se javim inspektoru Karličiću u N. Pazaru.

U mojem selu pozive za javljanje Karličiću u N. Pazaru dobili su bili i moje komšije i to: Nazir Mujović-Nako, Hamidović Alija, Bejtović Hivzo i Kamberović Nurija (žena), tako da sam sa njima i otišao u N. Pazaru i to u onaj dan kad su oni imali pozive.

Svi smo toga dana pojedinačno pozivani u kancelariji kod Karličića.

Od svih nas je traženo da predamo nekakvo oružje. Od mene je Karličić zahtevao da mu predam pušku i pištolj "Beretu". Govorio sam da ja nikakvo oružje nemam i da nemam šta da mu predam. Pretio mi je da oružje moram dati i pokazivao mi je navodno neke spislove prema kojim sam ja u obavezi da predam traženo oružje, i da tek predajom oružja mogu biti slobodan i da tek tada mogu ići kući. Toga dana tri puta me je pozvao na razgovor u kancelariji i isto toliko puta me izagonio iz kancelarije kako bi se ja predomislio i priznao da imam oružje, iako sam mu jasno govorio da sam ja čovek poljoprivrednik i da se ne bavim poslovima oružja i da isto nemam. Tada nisam tučen, ali mi je prećeno da ako ne predam oružje da ću biti batinan. Pošto ja zaista nisam imao šta da predam od oružja, pogotovu ne ono što mi se tražilo, Karličić mi je rekao da se ponovo javim za tri dana.

Poziv za naknadno javljanje imao je i Mujović Nazir-Nako i to u isti dan, tako da smo trećeg dana zajedno ponovo otišli u N. Pazar i javili se po pozivu. Ovaj put u kancelariji je bio inspektor Rosić sa Karličićom.

Opet je od mene traženo oružje kao prethodnog dana. Ponavljao sam da nemam nikakvo oružje. Rosić me je dva puta izagnao iz kancelarije kako bi ja ponovo razmislio da li treba ili ne treba da priznam da imam oružje.

Drugi put kad sam ušao u kancelariju i kad sam ponovo rekao da nemam nikakvo oružje, Rosić je počeo da viče i psuje: "Mamu ti jebem kako nemaš stani mirno". Prizao mi je i udario mi šamar. Ponovio sam ponovo da nista nemam i zakleo se Bogom, na šta mi je Rosić odgovorio: "Ovde Bog ne pomaže, Bog ti majku jebo".

Naredio mi je da ispružim ruke dlanovima okrenutim na gore. Opsorao me je: "Jebem ti turšku majku" i počeo me je snažno udarati palicom po dlanovima. Bolovi su bili izki i nepodnošljivi. Činilo mi se da mi šake

šeće. Dobio sam puno udaraca, tako da su mi dlanovi brzo natekli i pomodreli, skoro pocrneli. Nakon udaranja, naredio mi je "izlazi, napolje mamu ti jebem. U hodniku ispred kancelarije bio je moj komšija Hamdo Musić, Njega je u kancelariju pozvao Karličić.

Nakon izvesnog vremena, ponovo me pozvao Posić da uđem u kancelariju i pitao me jesam li se sad smislio. Ponovio sam da na pravdi Boga dobijam batine i da se nedostojanstveno ponižavam, a da nikada ne mogu dati nešto što nemam. Za svo vreme mojeg mučenja, ponižavanja i batinjanja u kancelariji od strane Posića, Karličić je mirno sedeo i sve posmatrao, i oko prsta okreceo pištolj. Policijski tretman prema meni bio je produžen još narednih osam dana tako da sam se svakog dana morao javljati inspektorcu Karličiću u N. Pazaru. Za svo vreme trajanja policijskog tretmana ili tačnije policijske torture nisam dobio nikakvo rešenje o zadržavanju i lišavanju slobode u policijskim prostorijama, koje je trajalo najmanje po 10 časova za svaki dan koji sam proveo u policiji.

Moje mučenje, ponižavanje i batinanje bilo je samo zbog toga što pripadam bošnjačkom narodu.

Nakon što je policija odustala da me više poziva u N. Pazaru, i to nakon 10-15 dana, jednog dana je kod moje kuće stigla jedna policijska patrola u kojoj je bio Karličić, neki Bale za kojeg se govorilo da je komandir policije u Osojnici (opština N. Pazar) i 2 milicionera. Ja sam u to vreme bio malo podalje od moje kuće u Draževiče i oni su me pozvali da dođem kod njih. Kada sam krenuo prema njima, svi četvorica su prema meni uperili automatske puške i držali ih na gotovs. Moja ćerka kad je primetila tu scenu pala je u nesvest. Ponovo su oni od mene tražili oružje na šta sam im odgovorio da ja ne posedujem nikakvo oružje. Otišli su i nisu me više maltretirali.

Stoga molim nadležne organe opštine Sjenica da na osnovu ove izjave pomognu mi da zajednički iniciramo adekvatne sudske postupke protiv narednih službenih lica policije, koji su me batinali, ponižavali, protivpravno lišavali slobode na svirep, način nanosivši mi snažne fizičke i duševne patnje, i to samo što pripadam bošnjačkom narodu Sandžaka.

Molim da se ova moja izjava dostavi svim relevantnim organima koji se u državi i svetu bave zaštitom ljudskih prava i sloboda i utvrđivanjem krivične i materijalne odgovornosti počinilaca krivičnih dela.

Davalac izjave,

Hamidović / Selima / Arslan iz
Draževiča, Sjenica

Hamidović Arslan

0638 200-159